

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14.10.1955, sp. zn. 2 Tz 143/55

Číslo:

Právní věta:

Ak Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona zruší právoplatný rozsudok ľudového súdu, ktorým bol porušený zákon a nariadil ľudovému súdu, aby o veci znova konal a rozhodol, nemôže ľudový súd rozhodnúť v neprospech obvineného, ak sťažnosť pre porušenie zákona s návrhom na nápravu vadného rozsudku bola podaná po uplynutí šesť mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozsudku (t. j. po uplynutí lehoty uvedenej v § 218 ods. 2 tr. por.).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 04.10.1955

Spisová značka: 2 Tz 143/55

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvinený A bol obžalovaný okrem iného tiež pre trestný čin porušenia povinnosti verejného činiteľa podľa § 175 ods. 1 písm. b), c) tr. zák., ktorý obžaloba videla v tom, že tento obvinený ako riaditeľ okresného stavebného podniku dovolil, aby dvom zákazníkom, pre ktorých podnik pracoval, boli faktúrované niektoré práce, hoci neboli vykonané, a to jednému takému zákazníkovi v sume 45.959 Kčs, druhému (MNV) v sume 1.258 Kčs a ďalej, že neoprávnene z majetku podniku požičal dvom osobám cement, stavebné železo a škridlicu a ďalej osobe daroval 10 q cementu a 10 q vápna a nechal pre ňu pracovať počas jedného mesiaca dvoch murárov zamestnaných v podniku a konečne, že pri výmene zamestnancov nestaral so a to, aby práca týchto bola riadne odovzdávaná a prevzatá.

Ľudový súd v Bardejove okrem iného uznal obvineného A vinným trestným činom porušenia povinnosti verejného činiteľa podľa § 176 ods. 1 písm. c) tr. zák., lebo mal za zistené, že tento obvinený ako riaditeľ okresného stavebného podniku opomenul svoju dozorčiu povinnosť, čím spôsobil, že jednému zákazníkovi bola faktúrovaná suma 45.959 Kčs za práce, ktoré neboli vykonané, ďalej že obvinený neoprávnene z majetku podniku požičal jednej osobe stavebné železo a cement a vydal neoprávnene ďalšej osobe 10 q cementu a 10 q vápna, ktorý stavebný materiál bol po čase podniku opäť vrátený. Tento rozsudok sa stal právoplatným.

Proti tomuto rozsudku podal generálny prokurátor sťažnosť pre porušenie zákona, v ktorej vytkol, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon jednak v neprospech obvineného A (tým, že ľudový súd sa nevyporiadal náležite s obhajobou tohoto obvineného a že nezistil riadne subjektívnu stránku zažalovaných trestných činov teda v § 2 ods. 3 tr. por, a že uložil obvinenému A nahradiť celé trovy trestného konania, hoci trestné konanie bolo vedené aj proti ďalšiemu obvinenému, teda v § 68 ods. 2 tr. por.), jednak v § 160 ods. 1 tr. por. v prospech obvineného, lebo ľudový súd sa vôbec nezaoberal niektorými skutočnosťami, ktoré boli súčasťou zažalovaného deja. Súčasne navrhol generálny prokurátor zrušenie a nápravu chybného rozsudku ľudového súdu.

Najvyšší súd na túto sťažnosť pre porušenie zákona zrušil rozsudok ľudového súdu dotyčne obvineného A a tomuto súdu nariadil, aby vec v medziach zrušenia znovu prejednal a rozhodol. Pokiaľ sťažnosť pre porušenie zákona uplatňovala porušenie zákona tiež v § 160 ods. 1 tr. por., lebo sa ľudový súd nezaoberal niektorými skutočnosťami, ktoré boli súčasťou zažalovaného deja, Najvyšší súd uviedol

v odôvodnení:

Ludový súd porušil ďalej zákon v ustanovení § 160 ods. 1 tr. por., keď sa vôbec nezaoberal časťou (a to podstatnou) zažalovaných skutkov a tak nevyčerpal obžalobu, lebo z cit. ustanovenia vyplýva, že predmetom rozhodovania súdu je práve skutok, ktorý je predmetom obžaloby (a nič viac, ani menej, ani nič iného). Ide tu o tieto fakty tvoriace súčasť žalobného deja: prefakturácia sumy 1.258 Kčs voči MNV, pôžička škridlice jednej osobe, poskytnutie dvoch murárov na čas jedného mesiaca ďalšej osobe, nedbanie toho, ako bola odovzdávaná a preberaná práca pri výmene zamestnancov (to všetko pokiaľ ide o trestný čin obvineného A podľa § 175, resp. § 176 tr. zák.).

K porušeniu zákona v ustanoveniach § 2 ods. 3 a § 68 ods. 2 tr. por. došlo v neprospech obvineného. Je preto treba napadnutý rozsudok ľudového súdu pokiaľ ide o obvineného A (§ 218 ods. 3 tr. por.), zrušiť (§ 218 ods. 2 tr. por.), a to v celom rozsahu. Z hľadiska úspory trov trestného konania bude namieste, aby vec znova prejednal a rozhodol v medziach zrušenia ľudový súd [§ 218 ods. 2 písm. b) tr. por.], prihliadnúc tiež k ustanoveniu čl. VI., VIII. amnestie prezidenta republiky z 9. mája 1955.

Pretože k porušeniu zákona v ustanovení § 160 ods. 1 tr. por. (t. j. nevyčerpaním obžaloby) došlo v prospech obvineného a návrh na nápravu vadného rozsudku bol urobený až po uplynutí šesťmesiačnej lehoty od právoplatnosti rozsudku ľudového súdu (§ 218 ods. 2 tr. por.), nemožno túto chybu napraviť, ani keď rozsudok bol zrušený na sťažnosť pre porušenie zákona. Ludový súd preto nebude môcť pri novom prejednávaní veci dotyčne obvineného A prihliadnúť na tie časti žalovaného deja, na ktoré ľudový súd zabudol prihliadnúť vo svojom rozsudku [§ 218 ods. 2 písm. b) tr. por.].